

N:o 33.

Ank. till Riksd. kansli den 18 mars 1901, kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion angående ändrad lydelse af § 9 i förordningen om kyrkostämma m. m. den 21 mars 1862.

Andra kammaren har till behandling af lagutskottet hänvisat en af herr *O. W. Redelius* inom nämnda kammare afgifven motion, n:o 90, af följande lydelse:

»Då grunderna för rösträtts utöfvande å kyrkostämma icke äro alldeles desamma, som gälla för rösträtts utöfvande å kommunalstämma, men tydlig föreskrift saknas i kyrkostämmoförordningen om granskning af röstlängd å kyrkostämma, kan inträffa, att ingen å kyrkostämma granskad röstlängd föreligger till begagnande, då omröstning skall ega rum å kyrkostämma. Under sådant förhållande måste vid omröstningstillfället bestämmas, hvilka personer få deltaga i omröstningen. Enär dylikt förfarande, enligt min åsigt, är högst olämpligt, samt erfarenheten visat, att allvarsamma olägenheter kunna uppstå af sådant förfaringssätt, får jag hemställa, att Riksdagen måtte för sin del besluta, att § 9 af förordningen om kyrkostämma, kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862 måtte erhålla följande ändrade lydelse:

• Tre ordinarie kyrkostämmor skola årligen hållas: den första inom maj månads utgång för besluts fattande om föregående årets räkenskaper och förvaltning; den andra i oktober för bestämmande af utgifts- och inkomststat för kyrka och skola, enligt hvad i 36 § sägs; och den tredje inom utgången af december för debiteringslängdens och röstlängdens granskning samt för anställande af val till de under kyrkostämman hörande befattningar, hvilka vid årets slut blifva lediga, äfvensom för val af revisorer.»

Föreliggande motion åsyftar, såsom af jemförelse med nuvarande lydelsen af kyrkostämmoförordningens § 9 framgår, att särskild röstlängd för kyrkostämma skulle årligen upprättas och vid sista ordinarie kyrkostämman undergå granskning. En sådan ändring kan utskottet ej finna lämplig. Såsom förhållandena nu äro, skall vid omröstning å kyrkostämma begagnas, å landet den för kommunalstämman upprättade, behörigen granskade röstlängden och i stad den röstlängd, som gäller för allmänna rådstugan, dock med den i § 4 af kyrkostämmoförordningen stadgade modifikationen, att främmande religionsbekännare och de, som till utträde ur svenska kyrkan sig anmält, ej få i kyrkostämmas öfverläggningar och beslut deltaga.

För omröstningen å kyrkostämma erfordras sålunda ej annan justering af den kommunala röstlängden än den, som kan finnas påkallad af de kommunalt röstberättigades ställning till svenska kyrkan. Utskottet betviflar, att en sådan partiel justering vid omröstningstillfället kan, såsom motionären påstått, föranleda allvarsamma olägenheter; tvärtom synes det utskottet vara både principiellt riktigt och praktiskt lämpligt, att den obehörighet att deltaga i kyrkstämmas öfverläggningar och beslut, som härflyter af den kommunalt röstberättigades kyrkliga ståndpunkt, pröfvas vid hvarje särskildt tillfälle, då kyrkostämma hålles. Genom att, såsom af motionären ifrågasatts, i särskild röstlängd fastslå, hvilka under ett år skulle å kyrkostämma ega rösträtt, skulle den oegentligheten inträda, att i öfverläggningarne och besluten kunde komma att deltaga personer, som, efter det röstlängden för året granskats, öfvergått till främmande religionssamfund eller anmält sig till utträde ur svenska kyrkan.

På grund af det ofvan anförda får utskottet alltså hemställa,

att herr Redelius' förevarande motion icke må
till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 18 mars 1901.

På lagutskottets vägnar:

CARL B. HASSELROT.

Herrar *Leman* och *Redelius* hafva begärt få antecknadt, att de
icke deltagit i ärendets behandling inom utskottet.
